

E. 601. mm

Musikalsk Aarsgave

for

det smukke Rige

af

Friderik Ludwig Emilus Runden,

Kongl. Kapelmester.

København.

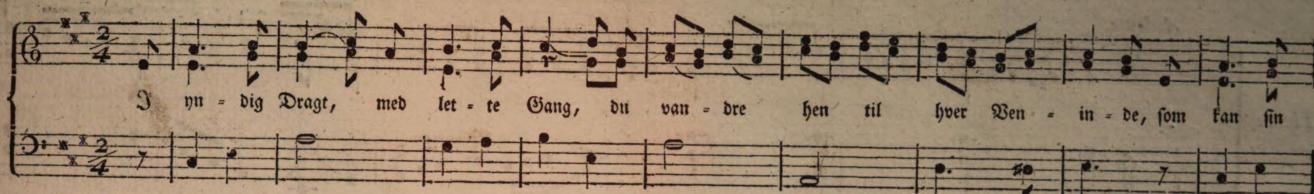
Trykt og forlagt af E. Sønnichsen,

Kongl. privil. Bode- og Bogtrykker.

Til Nyaaarsgaven for Damer.

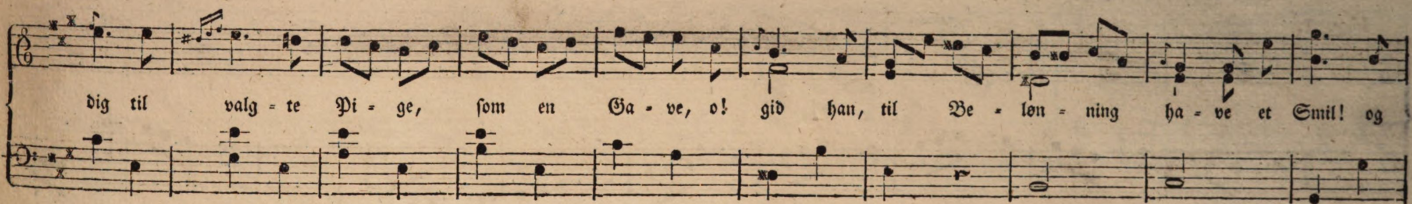
Grazioso,

J yn - dig Dragt, med let - te Gang, du van - dre hen til hver Ven - in - de, som kan sin

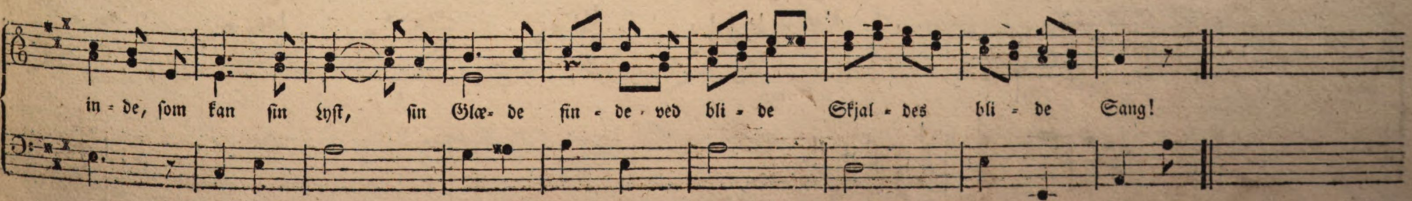
lyst, sin Glæ - de sin - de ved bli - de Skjal - des bli - de Sang! Og naar en El - sker ræk - ker

dig til valg - te Pi - ge, som en Ga - ve, o! gid han, til Be - løn - ning ha - ve et Smil! og

han skal sig - ne dig. J yn - dig Dragt, med let - te Gang, du van - dre hen til hver Ven -

in - de, som kan sin lyst, sin Glæ - de sin - de ved bli - de Skjal - des bli - de Sang!

Romance af Erik Egeod med Variationer.

Andante.

Thema.

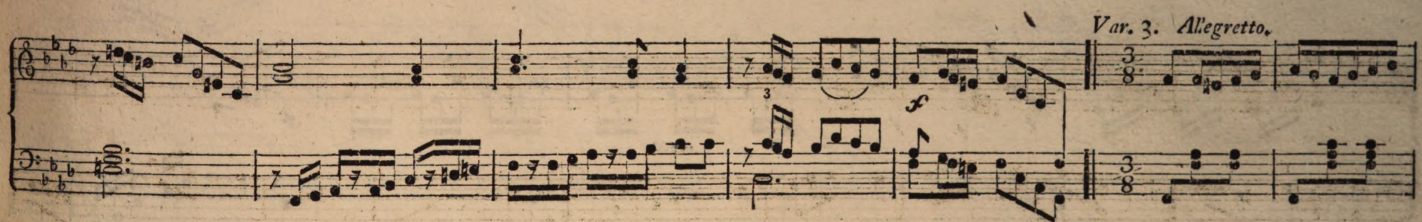
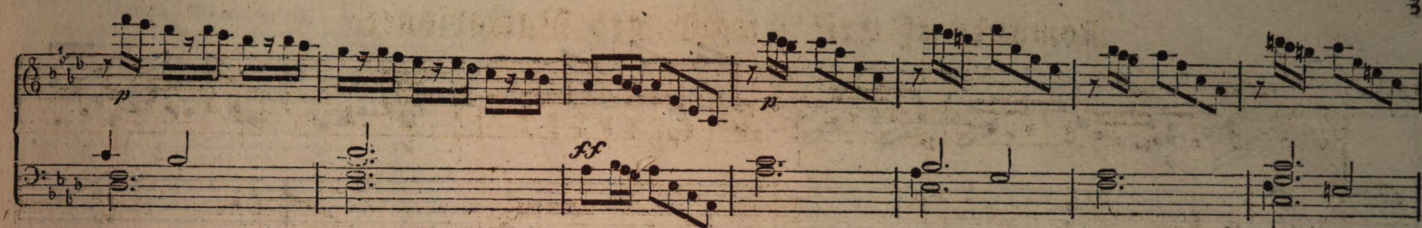
Var. I.

Var. 2.

mf.

tenuto.

Var. 4.

Handwritten musical score for Variation 4, featuring five systems of piano and bass staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

The first system is marked *Var. 4.* and begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/8 time signature. The melody in the treble staff is composed of eighth and sixteenth notes, while the bass staff provides a simple harmonic accompaniment.

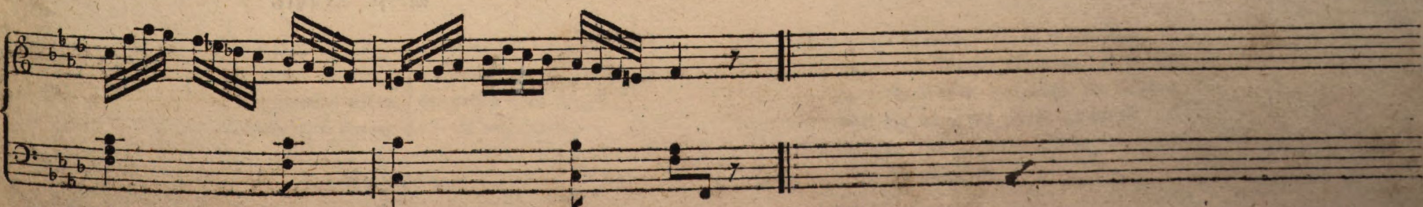
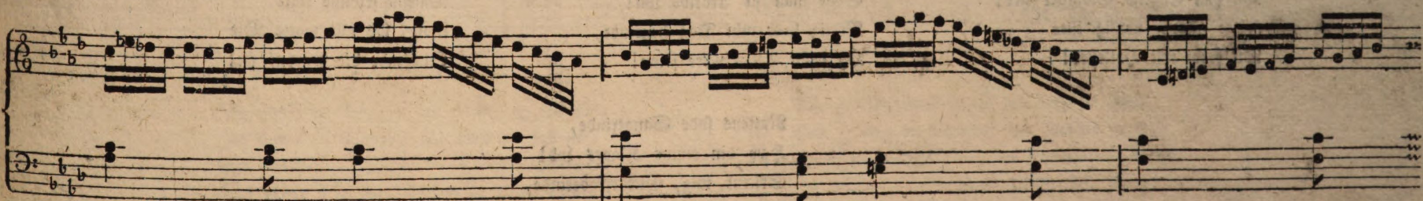
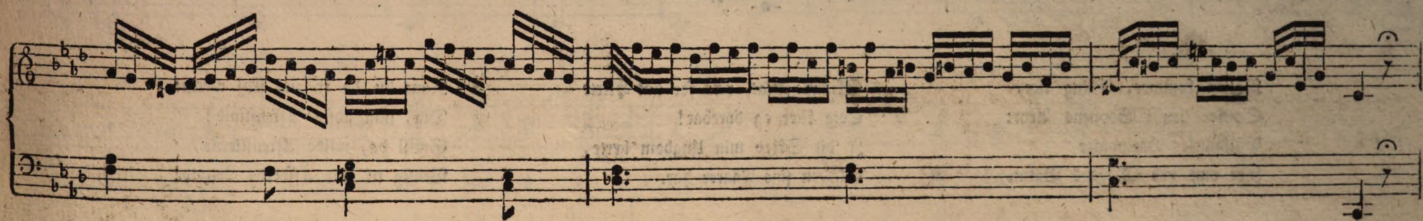
The second system continues the melodic development in the treble staff, with the bass staff maintaining a steady accompaniment.

The third system introduces a *cresc.* (crescendo) marking in the treble staff, indicating a gradual increase in volume. The melody becomes more complex with sixteenth notes.

The fourth system is marked *piano & dolce* (piano and dolce), suggesting a softer and more lyrical character. The treble staff continues with a flowing melody of eighth notes.

The fifth system concludes the variation with a final melodic phrase in the treble staff and a corresponding bass line, ending with a double bar line.

Var. 5. Tempo primo.

Den sidste Aften. 1

Langsomt.

Natten kommer, Alting tier,
Synker hen i Sovnens Arm:
Philomeles Harmonier
Lyde omt ved Nagens Varm.

Blege Maaned,yndig smiler
Du paa Engens Blomster ned!
Klare Kilde, venlig iiler
Du forbi mit Hvilested!

Skionne Nat, vær for mit Herte
Ewig kjær og dyrebær!
I dit Skiod min Ungdom lærte,
Glæden sine Taarer har.

Gid min Manddom i din Ynde
Søge maa sit Arbeids løn!
Nyttig hver min Dag hendirde,
Og dens Aften være stien!

Naar du da engang skal nærme
Dig, min sidste Aftenstund!
Smil da, milde Aftenstjerne,
Venlig til mit Afseeds Blund!

Spred din Vellugt til mit Leje,
Dalens skionne Kilde!
Rose, lad mit matte Dje
Smilende dit Purpur see!

Nattens søde Sangerinde,
Hav din omme Klages lyd!
Stiærk mig, Glædesfaberinde,
I din Sang min Afseeds Fryd!

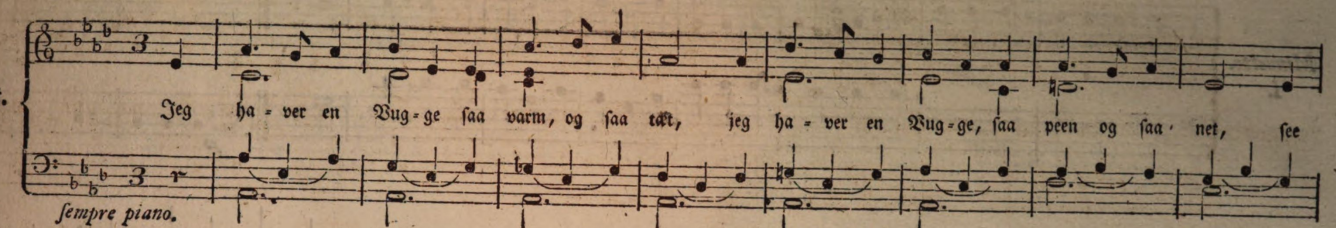
M. P. Krause.

Dødens Buggevise.

7

Langsomt.

sempre piano.

Jeg ha - ver en Bug - ge saa varm, og saa tæt, jeg ha - ver en Bug - ge, saa peen og saa net, see

Vaa - ren i Him - me - lens Smyk - ke frem - træ - de, han stroer paa min Bug - ge de li - li - er spæ - de, og Lun - de - nes

Nat - ter - gal syn - ger for dig: sov sø - de - lig, sov sø - de - lig!

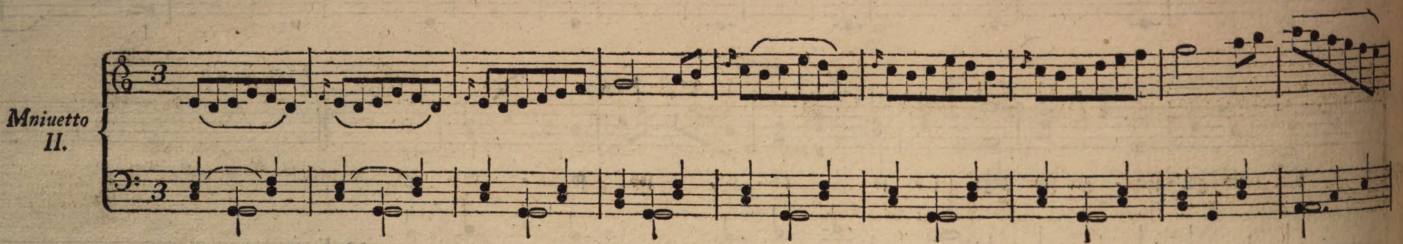
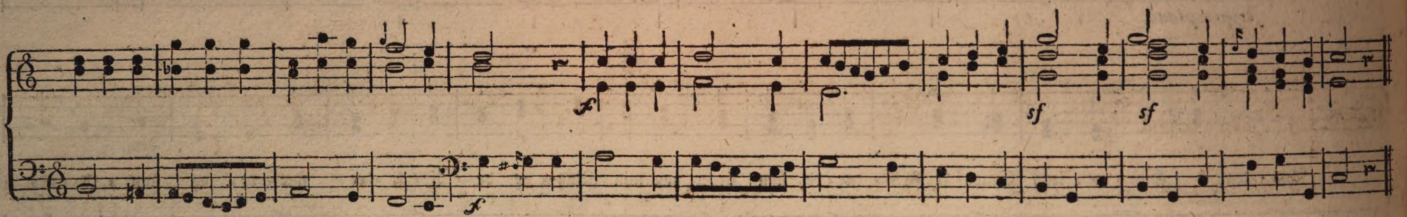
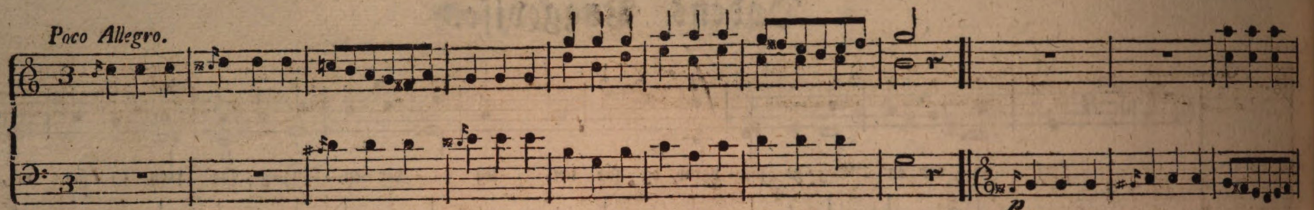
Jeg haver en Bugge, saa varm, og saa tæt,
Jeg haver en Bugge, saa peen og saa net,
See Vaaren i Himmels Smykke fremtræde,
Han stroer paa min Bugge de lilier spæde,
Og hundenes Nattergal synger for dig:
Sov sødelig.

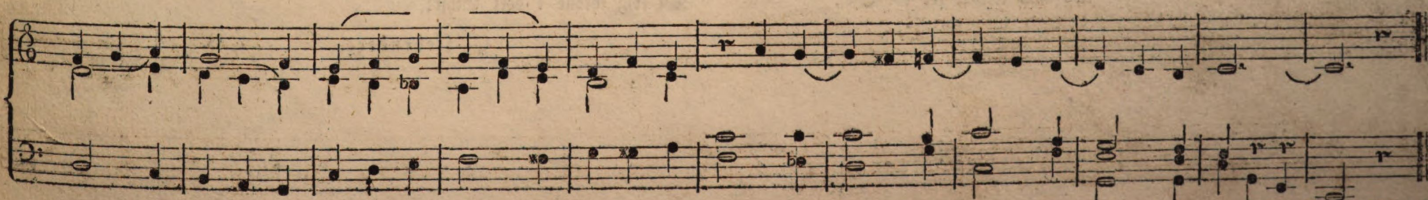
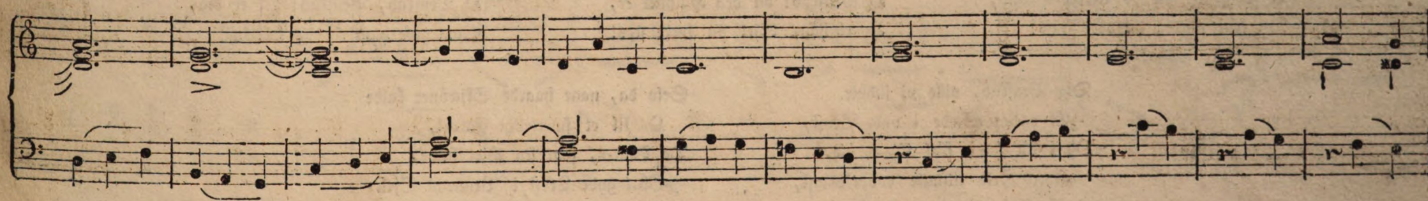
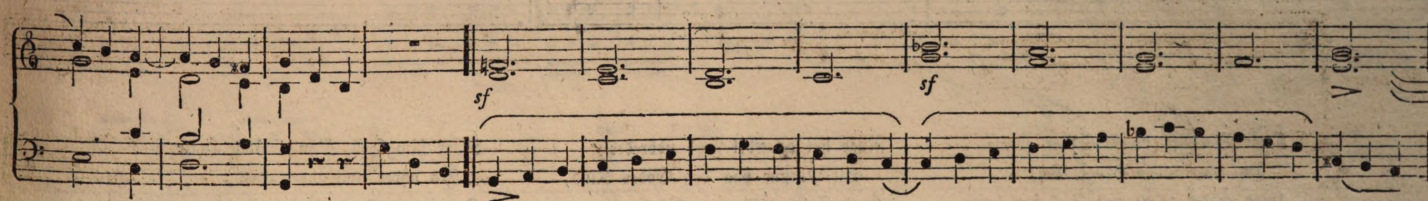
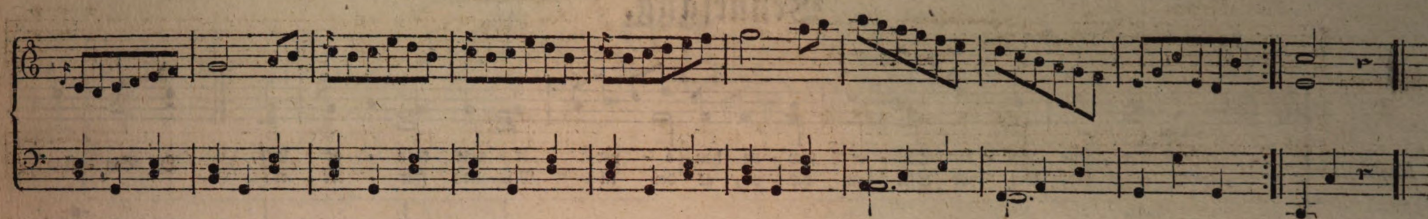
Paa Jorden misliandes den reene Død,
Paa Jorden ei blomstrer den sandere Fryd,
Der Haabet dig kuffer, der Venskab dig saarer,
Og Elskov dig Væggeret fylder med Taarer,
Her smiler din Engel, den ventlige Død,
Glem Jordens Nød.

Jeg haver en Bugge, saa peen, og saa net,
Jeg haver en Bugge, saa varm og saa tæt,
See Vinterens Skye, der brydes med Dagen,
Bedække min Bugge med hvideste Iagen,
Færgt aldrig for Vinterens mørkeste Skye,
Du slummer i Ly.

Kom elskede Vandrer! du est jo saa tæt,
Dig favner min Bugge, saa varm, og saa tæt,
Jeg tager din Vørde, bortaander din Kummer,
Og dysser dig ind i den sødeste Slummer,
Saa kom da, jeg lægger i Buggen dig ned
Til Salighed.

Sander.

*Poco Allegro.**Minuetto.*
I.

Vennesang.

Moderato.

Naar Sor = gens mør = ke Sky = er svæ = ve hen o = ver Vi = vets tran = ge Dei, O Ven = skab!
 hvad er det, som vor Sjel kan hæ = ve, at den til Mis = mod syn = ker ej?

du os ræk = ker Haand, du ee = ne styr = ker da vor Hand!

Naar Sorgens mørke Skyer svæve
 Hen over livets trange Vej,
 Hvad er det, som vor Sjel kan hæve,
 At den til Mismod synker ej?
 O Venfkab! du os rækker Haand,
 Du eene styrker da vor Hand!

Naar høi og ædel Fryd udbreder
 Sit Purpur paa den Godes Kind,
 Hvad skabte disse reene Glæder,
 Som trylle hans henrykte Sind? —
 O Venfkab! du den Himmel er,
 Hoori hans Sjel sin lykke seer!

Naar Ringheds Søn i stille Horte
 Fra under umisundet Held,
 Og ej med Fyrsteglands vil bytte —
 Hvor fandt han Glædens sande Værd?
 O Venfkab, Venfkab! det er dig,
 Som gjør ham rig og lykkelig!

Dig Venfkab, ville vi indvie
 Et varigt Sæde i vort Dyrsk,
 Og i dit Favn skal Klager tie,
 Hvert Held tilsmile dobbelt lyst,
 O Venfkab! livets bedste Held,
 Du være kostbar for vor Sjel.

Selv da, naar haarde Skjæbner falde
 Os til et smerteligt Farvel,
 De Taarer, som fra Øjet falde,
 Skal gyde Trøst i Vennens Sjel.
 O Venfkab! livets bedste Trøst,
 Du evig throne i vort Dyrsk!

Liebenberg.

*Poco
Adagio.*

Handwritten musical score for piano, page 11. The score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of five systems of music, each with a treble and bass staff. The tempo is marked *Poco Adagio.* The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings. The first system features a treble staff with a melodic line and a bass staff with a harmonic accompaniment. The second system continues the melodic line with a trill (tr) and a crescendo (cresc.) marking. The third system includes a trill (tr) and a *poco f* marking. The fourth system features a trill (tr) and a *poco f* marking. The fifth system includes a trill (tr) and a *poco f* marking. The score concludes with a final chord in the bass staff.

Dynamic markings include *sf*, *f*, *mf*, *cresc.*, *poco f*, and *p*.

Handwritten musical score on page 12, featuring five systems of piano and violin staves. The notation includes various musical symbols, dynamics, and articulations.

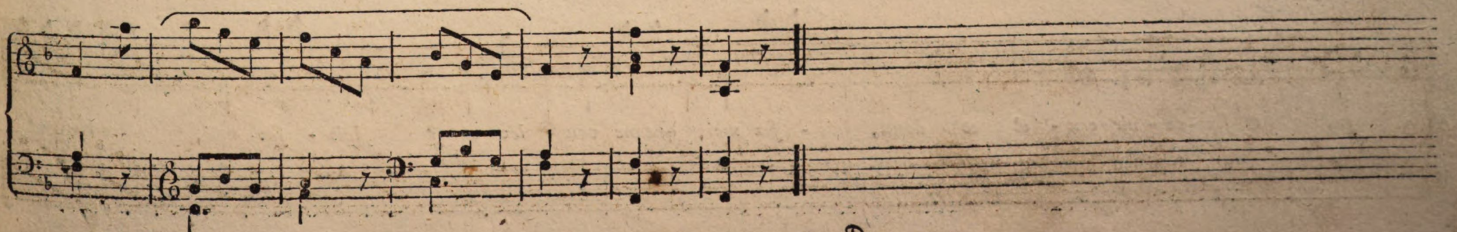
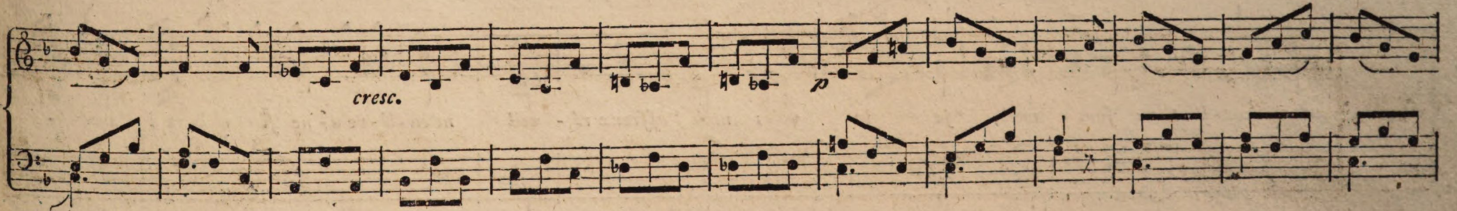
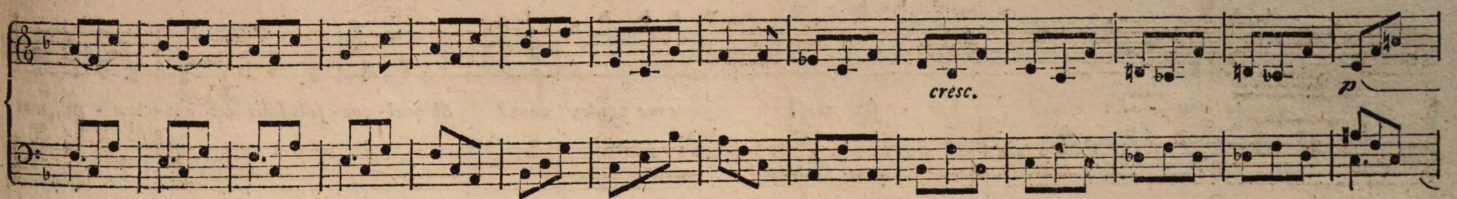
System 1: Piano (P) and Violin (V) staves. Dynamics: *f* *p*, *f* *p*, *f*, *p*. The piano part features complex rhythmic patterns with many beamed notes.

System 2: Piano (P) and Violin (V) staves. Dynamics: *mf*, *p*, *f*. The piano part continues with complex rhythmic patterns.

System 3: Piano (P) and Violin (V) staves. Dynamics: *mf*, *f*, *sf*, *sf*, *sf*, *sf*. The piano part features a series of chords and a *smorzando* marking.

System 4: Violin (V) staff. Dynamics: *sf*, *sf*, *sf*, *sf*, *sf*. The tempo marking *Vivace.* is present. The violin part features a series of chords and a *sf* marking.

System 5: Piano (P) and Violin (V) staves. Dynamics: *sf*, *f*, *p*, *cresc.*, *poco a poco*. The piano part features a series of chords and a *cresc.* marking.

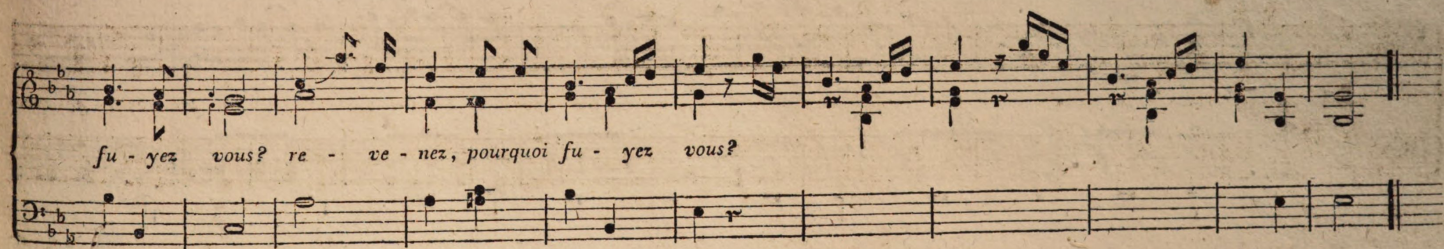
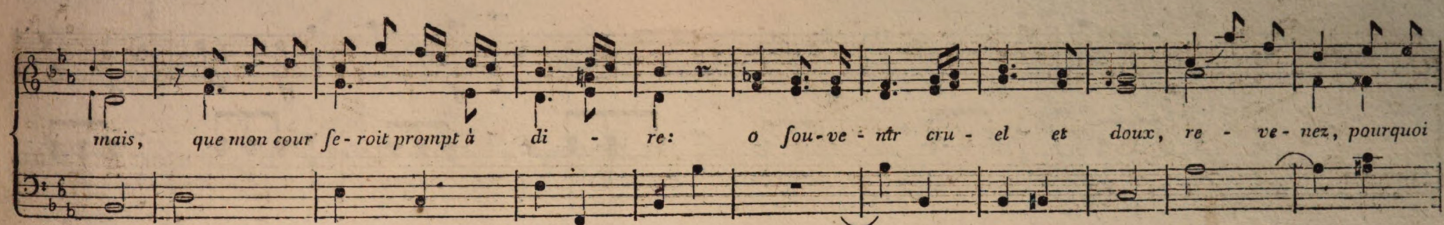
Tendrement. Ar-bre char-mant, qui me rap-pel - le ceux où ma main gra-va son nom, ruis-seau lim - pi - de,

beau val - lon, en vous vo - yant je cherche E - stel - le. O sou-ve - nir cru - el et doux, lais - sez

moi, que me vou - lez vous? lais - sez moi, que me voulez vous? Si quel-que-fois sous cet om - bra - ge, mes

yeux suc - com - bent au som - meil, je la vois; mais l'affreux ré - veil m'en-lè-ve u - ne si ché - re i - ma -

ge. O sou-ve - nir cru - el et doux, lais - sez moi, que me vou - lez vous? lais - sez moi, que me voulez

Arbre charmant, qui me rappelle
Ceux où ma main grava son nom,
Ruisseau limpide, beau vallon,
En vous voyant je cherche Estelle.
O souvenir cruel et doux,
Laissez moi, que me voulez vous?

Si quelquefois sous cet ombrage,
Mes yeux succombent au sommeil,
Je la vois; mais l'affreux réveil
M'enlève une si chère image.
O souvenir cruel et doux,
Laissez moi, que me voulez vous?

Insensé! quel est mon délire!
Je ne vis que par mes regrets.
Ah si je les perdois jamais,
Que mon cœur seroit prompt à dire:
O souvenir cruel et doux,
Revenez, pourquoi fuyez vous?

Florian.

Scherzando

This page contains five systems of musical notation, each consisting of a treble and bass staff joined by a brace. The notation is handwritten and includes various musical symbols:

- System 1:** Treble staff has a melodic line with eighth and sixteenth notes. Bass staff has a rhythmic accompaniment with chords and eighth notes. A *sf* (sforzando) marking is present in the first measure.
- System 2:** Treble staff continues the melody. Bass staff features a more complex accompaniment with many beamed eighth notes and chords. *sf* markings appear in measures 3 and 5.
- System 3:** Treble staff shows a more active melodic line with some slurs. Bass staff has a simpler accompaniment with longer note values. *sf* markings are present in measures 3 and 5.
- System 4:** Treble staff has a melodic line with some slurs. Bass staff features a rhythmic accompaniment with chords and eighth notes. *sf* markings are present in measures 3 and 5.
- System 5:** Treble staff has a melodic line with some slurs. Bass staff features a rhythmic accompaniment with chords and eighth notes. *sf* markings are present in measures 3 and 5.

The page is numbered 17 in the top right corner.

Selskabsang i Vaaren.

Andante.

Vel = kom = ne, o Ven = ner! til Som = me = rens lyst! Vel = kom = ne, vort Samfund's Ven = in = der! See, Vaa = ren os

Kal = der med hul = de = ste Røst, og smi = len = de Krandsø os bin = der.

Velkomne, o Venner! til Sommerens lyst! Ved Venstabs fortrolige Alter vi fandt
 Velkomne, vort Samfund's Veninder! Et Kristed for Vinterens Harne;
 See, Vaaren os kalder med huldende Røst, Der hastig hvert Nulm og hver Taage forsvandt,
 Og 'smilende Krandsø os binder. Vi trykke lod Stormvinden larme. Der svandt os de Tiner saa blidt og saa snar,
 Hver tvangfri med Broderen spogte. Til Dandsen vi hastede da at fremskade,
 Og hylde Skionhed og Glæde.

Saa hengleed umærket i Eysler og Fryd
 Selv Vintrens de umilde Dage,
 Nu Vaaren fremtræder i blomstrende Pryd,
 Her venlig sit Sæde at tage.

Naturen os vinker: hver solende Bryst
 Nu henrykt dens Stemme adlyder,
 Ja, Venner! Veninder! dens listige Røst,
 Os alle til Glæde indbyder.

O Venstabs! ved dig blev os Vintrens fiar,
 Ved dig skal os Sommeren glæde,
 Du sluge din venlige Kjæde om hver,
 Som er i vort Samfund tilstæde.

Lieberg.

Afskeedsvise.

19

Poco Andante.

Vor Klove sig dreier omkring uden Klast, og intet der paa staaer ret vaarigt og fast; vi

valsende raarve paa rullende Muld, og endelig falde vi alle omfuld.

Vor Klove sig dreier omkring uden Klast,
Og intet derpaa staaer ret varigt og fast;
Vi valsende raarve paa rullende Muld,
Og endelig falde vi alle omfuld.

Vor Tid snoes i Rurrer af Haab og af Frygt,
Og intet i livet er varigt og trygt;
Paa Regn følger Solskin, paa Vinteren Vaar
Og Døden paa livets de velende Aar.

Forpildt er vor Omfarg, vor Jver og Flid,
I Hvirolen af Rum, og paa Hiulet af Tid;
Vi mattes omsonst paa den slibrige Vej,
Og det, som vi søge, det finde vi ej.

Hoit over det lavere Stov er den Iyst,
Som letter og roligere reene vort Dyrst;
Og Vinger gav Himlen os naadig og huld,
Til Flugt over Jordens det nedrige Muld.

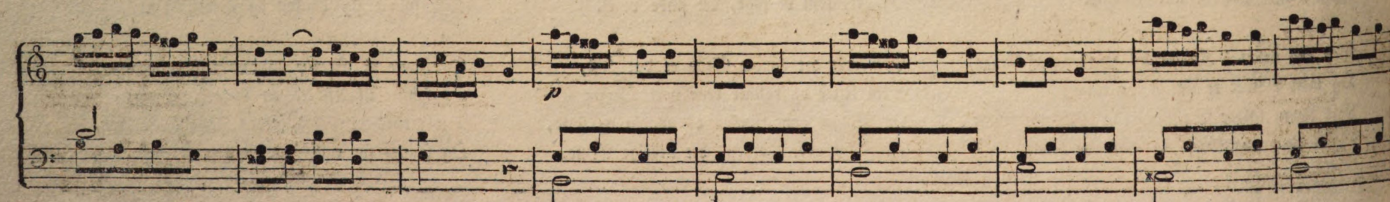
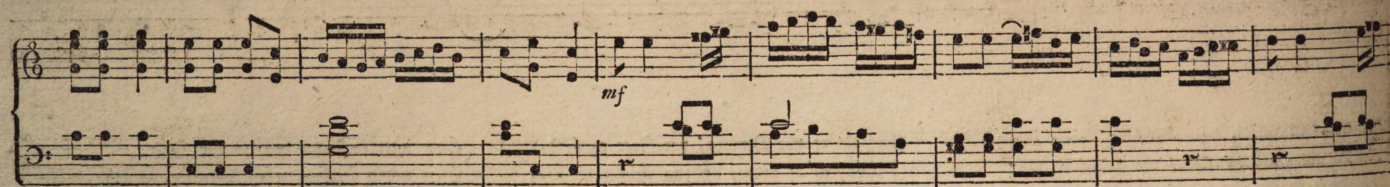
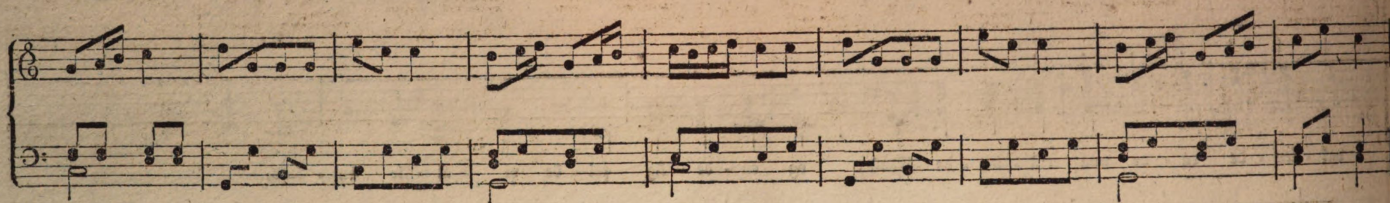
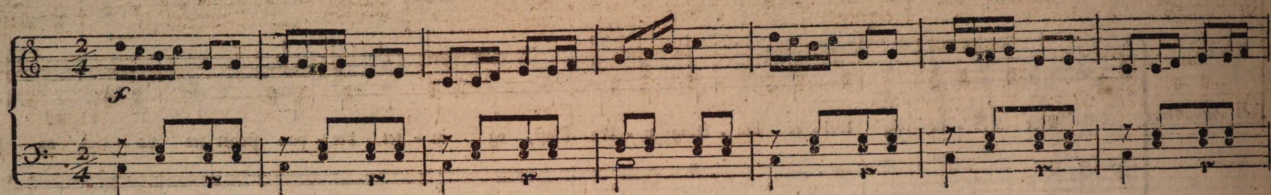
Hvor intet forstyrer den reeneeste Fynd,
Som utømt fremvælder af Viisdom og Dyd,
Til ægte Iyffaligheds straalende Top,
Did svinge sig Tanken og Følelsen op.

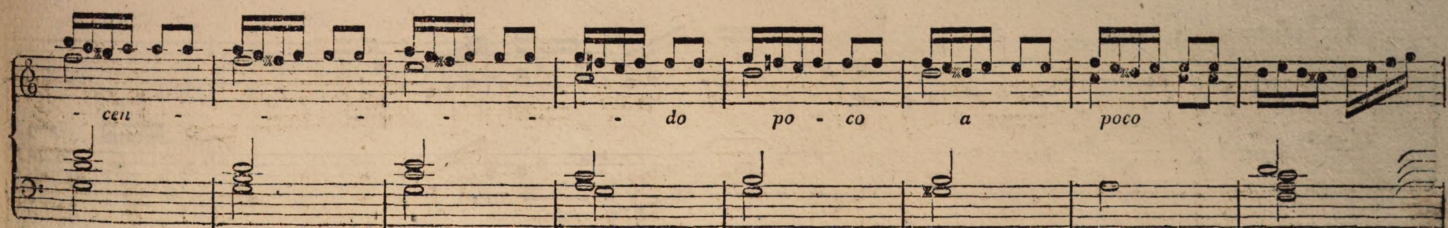
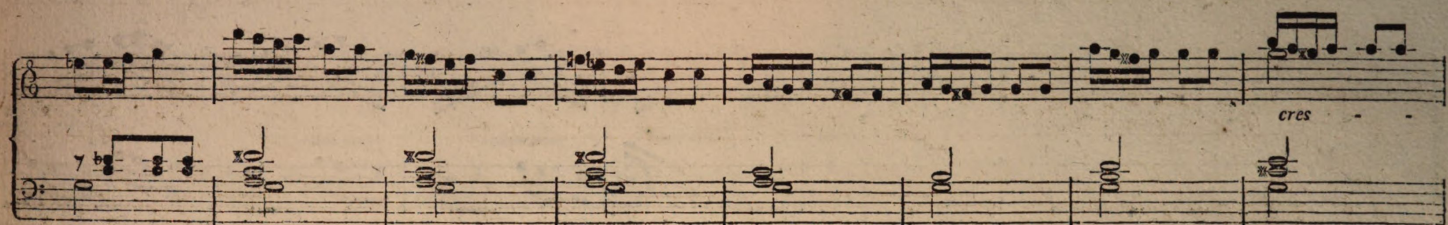
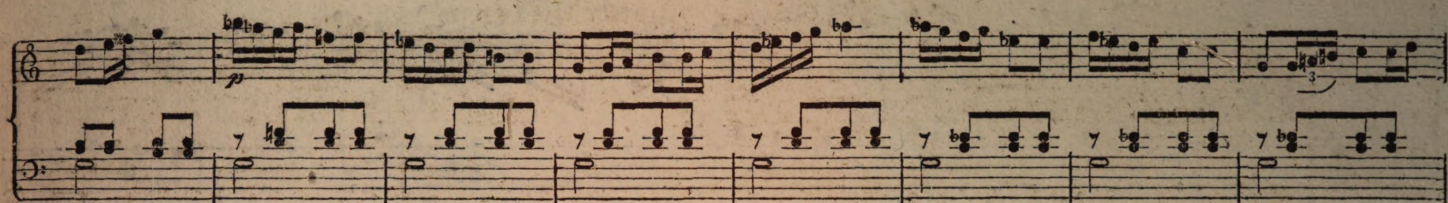
Der satte vi Stevne hinanden hver Gang,
Os samler til Afskeed en sørgelig Sang;
Der mødes vi siesse, trods Afstand og Aar,
Og samles for evig, naar alting forgaar.

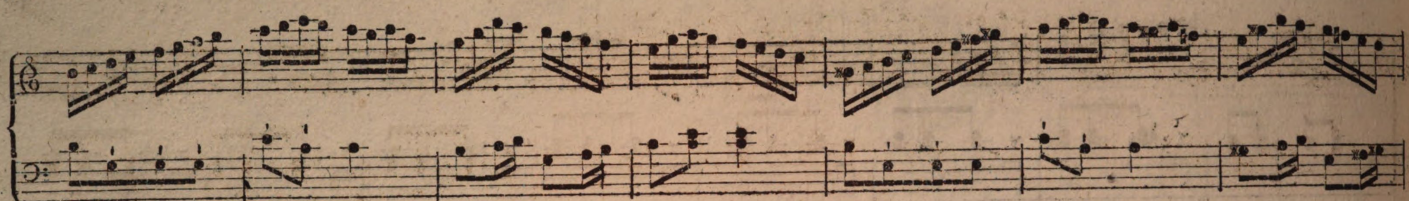
Baggesen.

Et Thema af Drageduffen.

Scherzando.

Handwritten musical score on five systems of staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings. The score is written in a historical style, likely from the 18th or 19th century.

The first system shows a treble staff with a melodic line starting with a *p* (piano) dynamic, and a bass staff with a simple accompaniment. The second system continues the melodic line in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The third system features a treble staff with a melodic line and a bass staff with a more active accompaniment, including a *sf* (sforzando) marking. The fourth system shows a treble staff with a melodic line and a bass staff with a more active accompaniment, including a *sf* (sforzando) marking. The fifth system shows a treble staff with a melodic line and a bass staff with a more active accompaniment, including a *poco f* (poco forte) marking.

A handwritten musical score on five systems of grand staves (treble and bass clef). The notation is in ink and includes various musical symbols such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings. The first system shows a treble staff with a melodic line and a bass staff with a more rhythmic accompaniment. The second system continues the melodic development in the treble staff. The third system features a crescendo marking (*cresc.*) and a mezzo-forte marking (*mf*). The fourth system includes a fortissimo marking (*ff*). The fifth system concludes the page with a final melodic flourish in the treble staff. The paper is aged and shows some staining.

Handwritten musical score on page 25, featuring four systems of staves. The notation includes treble and bass clefs, various musical notes, rests, and dynamic markings such as *tr* (trill), *mf* (mezzo-forte), and *p* (piano). The score is written in a historical style, with some staves showing complex rhythmic patterns and others showing more melodic lines. The page is numbered 25 in the top right corner.

Vise af: Jøkejen.

Alliegretto.

Un - ge Pi - ger, Ø - ret luf - fer for en El - skers fav - re Ord, naar han knæ - ler, naar han suk - ker, vee den

Staf - fel, som ham troer. Haa - bet smi - ler fra hans Ø - e, Stem - men, den er Har - pe - klæng, kan han een - gang Hiertet

høi - e er det fan - get næ - ste Gang.

Unge Piger, Øret luffer
 For en Elskers favre Ord,
 Naar han knæler, naar han sukker,
 Vee den Stafel, som ham troer.
 Haabet smiler fra hans Øje,
 Stemmen, den er Harpeklæng,
 Kan han eengang Hiertet høie
 Er det fanget næste Gang.

Piger, Piger, vogter Eder,
 Paa jer Klogskab stoler ei,
 Tit den logtemand os leder
 Paa en glat og farlig Wei.
 Daarlige jeg med Stolthed pralte,
 Da jeg kinvæl Troeskab søer,
 Første Dag jeg meget talte,
 Dagen efter, ei et Ord.

Amor smiler, "Kus din Herre,"
 Hvister han, "og følg mit Raad,
 "Helten maae min Lønke bære
 "Jeg afstørre Slavens Graad."
 Fra Mandindens Hiertet flyder
 Mandens Glæde, Haab og lyst,
 Og den Lov, som jeg adlyder
 Prented er i kinvæls Venskt.

Vise af samme.

Andante

Hen-de, som min Sjæl til-be-der jeg da si-ge skal Far-vel! af-le-vi-vets mil-de Glæ-der, lyk-ke,

Tryd og Haab far-vel! fier-net fra min Sjæls Ven iu-de skal jeg le-ve kum-mer-lig, hen-des Vil-led, hen-des

Min-de i hver Egn skal føl-ge mig.

mf *sf*

Hen-de, som min Sjæl tilbeder
Jeg da si-ge skal Farvel!
Alle livets milde Glæder,
lykke, Tryd og Haab farvel!
Hiernet fra min Sjæls Veninde
Skal jeg leve kummerlig,
Hendes Villed, hendes Minde
I hver Egn skal følge mig.

Men, din Graad, din Vemods Taare
Hulde Pige, skjul mig den!
Himlen vil maaffee udfaaere
Dig en meere heldig Ven.
Og naar her dit hjælne Hjerte
Sidste Gang skal slaae for mig,
Læs da i min taunse Smerte,
At jeg evig elsker Dig.

Langt fra dig, i fjerne Egne
Uden Høe og uden Haab,
I hvert Træ jeg dig vil tegne
Trøtte Himlen med mit Haab.
Hjælper skal dit Navn bevare,
Men, naar jeg paakalder dig,
Elko skal fra klippen svare
At du endnu elsker mig.

Bise af samme.

Poco Larghetto.

Min - des du de for - dums Da - ge, da vor Fjnd, vor Sorg og Kla - ge,

Tan - ken selv var Har - mo - ni, Tan - ken selv var Har - mo - ni?

mf

O for - giæ - ves jeg dem

tr *tr*

fal - der, de som Bar - nets gla - de Al - der er for - bi.

mf

Mindes du de fordums Dage
Da vor Fryd, vor Sorg og Klage,
:: Tanken selv var Harmoni? ::
O forgieves jeg dem kalder,
De som Barnets glade Alder
Er forbi.

Jorden var os Himmerige
I dit Favn den kære Pige
:: Gandt sit Eden og sin Lyst. ::
Ufkyld blant os havde Sæde,
Ved hvert Haandtryk ulmed Glæde
I vort Bryst.

Kaldte Noets bitter Moie
Taaren frem i Livals Øje,
:: Kom jeg at astorre den. ::
Slog mit angestfulde Hjerter,
Snart forsvandt alt Frygt og Smerte
Hos min Ven.

Munden maatte Hiertet lette,
Vi gientog — og blev ei trætte,
:: "Ewig er min Ven mig kjær." ::
Livald kunde Løftet glemme!
Ja selv lyden af din Stemme
Fremmed er.

O, de svandt, de guldne Dage!
Graad ej kalder dem tilbage,
:: Den fornædret skjæffe Nøe. ::
Vil min Elsker troelos være
Intet Suk mig da vanære,
Jeg kan doe.

Bandevisse af samme.

Alexandrine.

Allegretto.

Med det for-ste Suf-vi dra-ge, spi-rer

El-skov i vort Dyst, at til-be-des, at be-ha-ge, er de un-ge Pi-gets Lyft. Men her

Al-der skif-ter Sø-der, A-mors Paa-sund, El-skovs Glæ-der, er i Mor-mors Li-ta-ni, Gal-skab

el-ser Nar-re-vi.

Alexandrine.

Med det første Suk vi drage
 Epirer Eiskov i vort Bryst,
 At tilbedes, at behage,
 Er de unge Pigers lyst.
 Men hver Alder skifter Sæder,
 Amors Paasund, Eiskovs Glæder,
 Er i Mormors litani,
 Galskab eller Narreri.

Linval.

Denne gamle Mormors Vise
 Stemmer godt med hendes Aar,
 Hostens Dag de gamle prise,
 Vi lovsyngs livets Vaar.
 Nej, nej, Amors Rosenhæde,
 Hymens rene, milde Glæde,
 Vore Hierters Harmoni,
 Det er ikke Narreri.

Isabelle.

Naar den kummerfulde Pige
 Kævet fra sin Ungdoms Ben,
 For et rounget ja at sige
 Til et Alter slæbes hen,
 Er den Taare som nedrinder
 Over hendes blege Kinder,
 Klagen som hun stemmer i,
 Galskab eller Narreri?

Damon.

Med halvhundrede paa Vagen
 Er jeg af den gamle Troe,
 Og jeg bliver snart om Sagen
 Eenig med Herr Figaro.
 Hvermand har sin egen Rokke,
 Hvermand smeder paa sin Iyffe.
 Al vor Jords Filosofi
 Er, som oftest, Narreri.

Alle.

Naar for Niim til Vandeville
 Autor gnaver paa sin Pen,
 Og i det han moere vilde,
 Seer Parterret sove hen,
 Vi med ham da stemme i:
 Hvad man under Maanen driver,
 O, det var, det er og bliver
 Galskab eller Narreri.

Balvise.

Allemande.

Vi tum = les blandt Syf = ler og Glim = mer og Iarm: og sø = ge, men fin = de ei Glæ = den. O!

thi kun ved U = skylds og Kiær = lig = heds Aem den Him = mel = ske van = drer her ne = den.

Vi tumles blandt Syflet og Glimmer og Iarm:
Og søge, men finde ei Glæden.
O! thi kun ved Ufskylds og Kiærligheds Aem
Den Himmelske vandrer herved.

De Tre kom fra Himlen i søsterlig Dands;
Dem jublende Sange modtog;
Thi Jorden stod pyntet i brudelig Glæde,
Hvorhen de Treenige drog.

Du Kiærlighed, lindrer den Sorgendes Graad;
Og dommer bestandig det Bæste.
Et Præg af Guddommelighed er i hans Daad,
Der troilgen elsker sin Næste.

O, Ufskyld, med Morgenes Purpur paa Kind,
Med Stjernernes Klarhed i Øje,
Du hæver det glade, forædlede Sind
Til Himmels bestierede Høje.

See Glæden med spægende Ilihaand
Af Roser en Kæde sig binder.
O Søstre det duftrige, blomstrende Baand
Om sig og om Eder hun vinder.

Held hver, som, o hulde Treenighed, dig,
Til Offer sit Hierte tør bringe.
O langt fra hans Veje skal Ondskab og Svig
De rædsomme Vannere svinge.

See os har du samlet ved Munterheds Vord!
Om os har du slynget din Kæde!
Held derfor, o Held dig vi synge i Chør,
Held, Kiærlighed, Ufskyld og Glæde.